

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
Iltaseurat 29.6.2013 klo 19.15
Terttu Passoja

RAKKAAT EVANKELIUMIJUHLAVIERAAT JEESUKSESSA KRISTUKSESSA Room. kirje 1:16 toteaa: Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat. Tähän sanaan uskoen seison tässä.

Sk 108: 1 aukaisi minun sydämeni ymmärtämään miten valtava lahja Pyhä kaste on, luen sen: ”En voi rikkaammaksi tulla, kaikki Kristuksessa on. Taivas aarteineen on mulla, kun sain Herran suosion. Kaste antoi Kristuksen sekä lapsen oikeuden.”

Pyhässä kasteessa meidät on kastettu kolmiyhteisen Jumalan nimessä; meistä on tullut Jumalan lapsia ja Taivaan kansalaisia. Kasteessa saimme kaikki Pyhän Raamatun aarteet käyttöömmme matkaeväiksi elämäämme varten. Tämän kaiken me saamme omistaa elämäämme yksin armosta uskomalla, että Jeesus on minun ja sinun synnit sovittanut Golgatan keskimmaisella ristillä. Markuksen evankeliumin 16. luvussa sanotaan: ”Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” Sk 108:5: ”Herran sana on se kahva, johon tartun uskoen. Se on testamentti vahva, varma kautta aikojen. Pelastun, kun uskon sen vaihtuessa tunteiden.”

Surulla voimme todeta, miten monet meistä tallaavat jalkoihinsa Pyhän kasteen lahjan ja uskon Jeesuksen sovitustyön. Näin tapahtui myös minun kohdallani. Haluan kertoa oman tarinani Jumalan kunniaksi, miten sain nousta veden varasta armon kalliolle, jonka perusta on itse Jeesus Kristus. Minut on lapsena kastettu, sain kasteopetusta kotona, pyhäkoulussa, koulussa, rippikoulussa ja olin seurakuntanuori rippikoulun jälkeen, mutta silti jouduin pois kasteen armosta ja Jeesuksen yhteydestä, sillä 23-vuotiaana tein tietoisesti pesäeron Jumalasta. Veljeni kuoli liikenneonnettomuudessa, jonka seurauksena usko rakastavaan Jumalaan ja ristillä kuolleeseen, ylösnousseeseen Jeesukseen Kristukseen mureni. Suljin pois Jumalan olemassaolon ja vaikutuksen omaan elämäni.

Tällä asenteella vaelsin kymmenisen vuotta, elämäni meni ulkoisesti kaikin puolin hyvin, mutta tyhjiys kaiversi sydäntäni. Ihmettelin elämän tarkoitusta, jos ei tämän maallisen elämän jälkeen ole mitään. Jälkeenpäin ymmärrän, että tämä oli Jumalan puhetta ja kutsua yhteyteensä. 2. Tim. 2:13 sanoo: ”Jos olemme uskottomia, hän pysyy silti uskollisena, sillä omaa olemustaan hän ei voi kieltää.”

Aloin etsiä elämäni totuutta ja tarkoitusta. Minulle oli selvää, että totuus löytyy Raamatusta. Luonnollisin tapa minulle oli etsiä ratkaisua lukemalla. Arvostin kirjaviisautta ja järkeä kaikkein ylimpänä auktoriteettina. Luulin, että elämän totuus avautuu Raamatustakin järjen valossa. Näin ei tapahtunut. Teksti meni yli ymmärryksen, jouduin elämässäni upottavaan pyörremyrskyyn, tuntui kuin kaikki itserakennetut perustat kaatuivat, olin uppoavassa laivassa. Minussa taisteli Jumalan Pyhä Henki, oma liha, joka järjen avulla pyrki kumoamaan Jumalan viisautta sekä sielun vihollinen.

Tähän tilanteeseen tietämättään tilanteestani lähetti Kälviän edesmennyt kirkkoherra Martti Salo äitini kautta kaksi raamatunkohtaa, jotka luen Jeesuksen nimeen: Joh. 1:12: ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden (voiman) tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen.” Sekä Joh. 7:17 Jeesuksen omat sanat: ”Joka

tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.”

Näihin kahteen raamatunkohtaan tartuin uskoen ilman järkeilyä, muuten jatkoin järkeilyä, kunnes Raamatusta nousi taas kaksi raamatunkohtaa, joista luen otteita Jeesuksen nimeen. 1. Kor. 1: 18-21 Ristin hullutus, josta kolme jaetta: ”Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. Onhan kirjoitettu: Minä hävitän viisaitten viisauden ja teen tyhjäksi ymmärtäväisten ymmärryksen. Missä ovat viisaat ja oppineet, missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? Jumala on kyllä osoittanut viisautensa, mutta kun maailma ei omassa viisauudessaan oppinut tuntemaan Jumalaa, Jumala katsoi hyväksi julistaa hulluutta ja näin pelastaa ne, jotka uskovat.”

Matt. 11: 25: ”Tuohon aikaan Jeesus kerran puhkesi puhumaan ja sanoi: ”Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, siitä että olet salannut tämän viisailta ja oppineilta mutta ilmoittanut sen lapsenmielisille. Näin sinä, Isä, olet hyväksi nähnyt.”

Nämä kaksi raamatunkohtaa avasivat sydämeni uskossa ottamaan vastaan Raamatun sanan ja Jumalan teot, järkeily oli poispyyhitty elämästäni. Raamattu alkoi elää ja vaikuttaa minussa. Koin, että sokea oli saanut näkönsä. Sain nousta kestäväälle Kristus-kalliolle, kalliolle, josta ei upota omiin rakennelmiin. Elämäni alkoi uudelta pohjalta, sain palata takaisin kasteen armoon ja uskossa omistaa synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä.

Kasteessa alkanut Jumalan työ on kantanut läpi elämäni. Usko neitseestä syntyneeseen, minunkin syntieni vuoksi ristillä kuolleeseen ja ylösnousseeseen Jeesukseen on tuonut päämäärän ja tarkoituksen elämäni, se kantaa elämäni kaikissa sen vaiheissa myös kuolemassa ja vie minut lankaikkiseen elämään, jolloin uskoni vaihtuu näkemiseen.

Rakkaat ystävät, sisaret ja veljet Jeesuksessa Kristuksessa, Room. 8:1 vakuuttaa meille: ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.” Lupaus on varma ja Jeesuksen sovitustyöhön uskoen saamme vaeltaa elämäämme aluksessa, joka ei uppoa elämän myrskyissä, se kantaa meidät kuoleman yli, sinut ja minut, ja vie meidät lankaikkiseen elämään, jolloin saamme kohdata Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, kasvoista kasvoihin. Amen